

Trong Chúa Nhật đầu Tháng Mười Một này, chúng ta vốn đang học lui lị mọt gi để trở về với gi cũ chúng ta đã vốn lên hôm Tháng Ba. Vì c thay đổi gi này để c áp dụng t th chỉ n th nh t đ ng i ta có th b t đ u làm vì c s m trong mùa hè vì kho ng th i gian có ánh sáng m t tr i trong mùa hè dài h n trong mùa thu và mùa đông. V n đ ng h lui t i nh v y là đ thích ng v i mùa màng và th i ti t ch trong th c t th i gian v n y nguyên, không có gì thay đ i. Nói khác đi, chúng ta ch có th thay đ i thì gi ch không th thay đ i th i gian. Th i gian tuy là m t cái gì tr u tu ng nh ng l i r t c th trong đ i s ng: chúng ta nói đ n dòng th i gian, đ u v t c a th i gian hay n u kéo th i gian. T t c nh ng đ i u n y cho th y th i gian là đ i u ta không th y nh ng nó chỉ ph i và nh h ng đ n m i khía c nh c a đ i s ng chúng ta. Ch ng nh ng v y còn m t y u t khác n a c a th i gian ta g i là v i h ng hay v i c u t c là tính cách vô h n c a th i gian mà chúng ta ph i đ i di n.

Trong câu chuy n Phúc Âm tu n tr c, chúng tôi nh c đ n y u t v i h ng hay v i c u mà Thiên Chúa đã đ t đ trong lòng ng i. Sâu kín trong tâm h n, m i chúng ta đ u có ý th c v c i v i h ng, v nh ng giá tr tr ng t n v i h ng mà ta c n đeo đ i. Thiên Chúa đ t chúng ta trên c i đ i n y v i nh ng gi i h n v th i gian và không gian, nh ng cũng trong gi i h n đó, s ph n đ i đ i c a con ng i đ c quy t đ nh. Đ ng đ i chúng ta đi là kho ng th i gian r t ng n so v i c i v i h ng, nh ng đây là kho ng th i gian quy t đ nh. Trong m t chuy n đi nào đó, dài hay ng n đ i m đ n c a chuy n đi b t đ u t ch ta đ nh đi đâu và quy t đ nh đi đâu. Lái xe trên xa l , ta ph i ch n đ đi v h ng B c hay h ng Nam, h ng Đông hay h ng Tây. B c lên phi c đ đi đ n m t thành ph nào đó, ta ph i bi t mình lên đúng chuy n bay đ đi đ n đúng ch mình mu n đi. Đ i s ng có nh ng quy t đ nh đ đ a ta đ n nh ng b n b mà mình đ nh đi thì cũng có nh ng quy t đ nh đ a ta vào c i v i h ng. M t ch n l a, m t quy t đ nh sai l m s đ a chúng ta vào c i tr m luân đ i đ i. M t quy t đ nh đúng s đ n chúng ta vào c i ph c l c đ i đ i.

Chúa C u Th Giê-xu phán: "Hãy vào c a h p, vì c a r ng và đ ng kho ng khoát đ n đ n s h m t, k vào đó cũng nh u, nh ng c a h p và đ ng ch t đ n đ n s s ng, k ki m đ c thì ít" (Phúc Âm Ma-thi 7:13-14). L i đ y c a Chúa cho th y có hai con đ ng, hai s ch n l a, hai nhóm ng i và hai k t cu c. Tr c m t chúng ta có hai cánh c a: c a h p và c a r ng. H p và r ng không nói đ n kích th c nh ng nói đ n tính cách d dàng hay khó khăn. Cánh c a thì h p và đ ng thì ch t ng c l i v i cánh c a r ng và đ ng kho ng khoát, nói đ n l i đi d dàng. Ai cũng mu n vào cánh c a r ng và đi con đ ng kho ng khoát vì v y Chúa Giê-xu nói, k vào đó cũng nh u. Trong khi đó, cánh c a h p và con đ ng ch t ít ng i tìm th y. V n đ quan tr ng trong hai cánh c a, hai n o đ ng là cu i đ ng có gì. M t bên là h m t, m t bên là s s ng. H m t ch ng nh ng nói đ n tr m luân, đau kh nh ng cũng nói đ n s phân cách đ i đ i gi a Thiên Chúa và con ng i. Đó m i là đ i u kinh kh ng trong tình tr ng h m t. Ng c l i v i h m t là s ng. S ng ch ng nh ng là có h i th , sinh ho t, nh ng s ng là giao ti p v i Đ ng T o Hóa, có m i t ng giao v i Ngài đ kinh nghi m ý nghĩa c a đ i s ng trên c i đ i n y và kinh nghi m h nh phúc trong c i v i h ng. Đ i u quan

trở lại có thể thấy cánh cửa hẹp, đi con đường chật là phải tìm cho ra cánh cửa và con đường đó. Con người chúng ta ai cũng muốn đeo đuổi, tìm kiếm những gì dẫn dắt cho đời sống, không ai muốn chôn trong cửa hẹp và con đường chật. Nhưng chính trong cửa hẹp và con đường chật mà chúng ta khám phá ra rằng, nó sẽ dẫn chúng ta đến sự sống.

Chúa Giê-xu chúng ta hãy vào cửa hẹp, Chúa cũng phán: "Ta là con đường, là chân lý, là sự sống." Chúa Giê-xu có thể tuyên bố như vậy vì Ngài là con người vô tội, là Thiên Chúa trong thân xác con người. Chỉ một mình Ngài gánh lấy tội của con người, chịu án phạt thay cho con người, chịu chết và sống lại để cứu rỗi chúng ta. Chỉ một mình Chúa có thể ban cho chúng ta sự sống.

Chúng ta đang nói về thời gian, khoảng thời gian ngắn chúng ta sống trên cõi trần này mà quyết định sẽ đưa chúng ta vào sự phồn thịnh đời. Mỗi ngày chúng ta phải chọn lựa và quyết định như thế nào và mỗi quyết định đưa chúng ta đến một kết quả hay hậu quả nào đó. Trên đường đời chúng ta đang đi có một chướng ngại vật quan trọng sẽ quyết định sự phồn thịnh đời của chúng ta. Đó là quyết định đi con đường hẹp của Chúa hay con đường rộng của đời. Đường hẹp của Chúa dẫn đến sự sống, đường rộng của đời đưa ta vào cõi hư vọng. Chúng ta chọn con đường nào? Thời gian sẽ tiếp tục trôi và sẽ đến một lúc ta sẽ không còn cách để quyết định được nữa. Lời Chúa dẫn dắt chúng ta để chúng ta suy nghĩ và quyết định. Bạn quyết định như thế nào?

Mục sư Nguyễn Thị
Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành